

عنوان مقاله:

صبر در مثنوی معنوی مولانا (دفتر اول، دوم و سوم)

محل انتشار:

نخستین همایش ملی اخلاق و عرفان در ادب فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

احمدرضا نظری چروده - استادیار دانشگاه آزاد آستارا

معصومه نظری چروده - استادیار دانشگاه آزاد آستارا

خلاصه مقاله:

صبر مقام پنجم از مقامات عرفانی است، پیوسته نیک فرجام است و گنج و ظفر به بار می آورد. در واقع، صبر کردن بر سختی ها، اگرچه جنبه ی مادی و نفسانی زندگی را نابود می کند، اما انسان با آن به معنویت و حقیقت دست می یازد. خداوند در آیات متعددی از قرآن کریم، درباره ی این مقام سخن گفته، بندگان مومن خویش را به داشتن صبر دعوت نموده است. در احادیث نبوی و ائمه ی اطهار نیز صبر، کلید گشایش کارها دانسته شده است. در مقاله ی حاضر، اهمیت و نقش صبر در سلوک عرفانی از دیدگاه مولانا در سه دفتر نخست مثنوی، مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که به زعم مولانا، صبر عبارت است از رنج ناپایدار و خلاف نفسی که منتهی به خوشی های جاودان و لذت های شگرف می شود.

کلمات کلیدی:

مقامات عرفانی، صبر، مولانا، مثنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812728>

